

KOVÁCS TADÉ

MÉLYEN TISZTELT PLÉBÁNOS ÚR! KEDVES GÁBOR!

TATA, 2007-12-27.

Mivel 7 éve laicizálásom alkalmából Róma nem kötötte ki, hogy Plébánosommal szóba ne elegyedjem, most írok neked egy levelet. Amikor megtudtam, hogy te kerülsz Virág János helyére, megijedtem. Konzervativizmusod nem volt jó ómen. De aztán kezdtem bizakodni. A mellékoltártól induló följánlási körmenet, az Ite missa est dallamának alkalmazkodása kántor urunk egyetlen verziójához, jó benyomást tett. Az is, hogy a 1/2 8-as misét a munkába sietőkhöz kurtítottad. Talán egy 1/4 8-as kezdéssel megúszhattuk volna a kurtítást, de így is jó. A temetőkápolna újra használása, az esti misék és a roráték bevezetése, szintén okos és gyümölcsöző ötlet volt. Köszönet érte. Az is jónak bizonyult, hogy ebbe foglaltad a 2(?) napos lelkigyakorlat közérthetőre sikerült prédikációit. Tetszik a színes képekkel illusztrált egyházközségi lap. Szép a Szent Erzsébet szobor. Bizonyára van még több ügyes újításod, amelyekről én nem tudok. Áldjon meg értük a Jóisten!

Most azonban írnom kell azokról is, amikről tudok, és nem tetszenek. Elsőnek a papi buzgóságtokat dicsérő hitoktatási újításokról. Egy tárgyat két tanár ad elő!? Tapasztalt, talpraesett hitoktatónők helyett, akikhez szeretek járni a gyerekek, tapasztalatlan káplán ráuszítása gyerekeinkre, aki ráadásul szigorúskodással utálatja meg a hittant? Süttő Miklós elküldése? Amikor Maximilián Kolbe ünnepén az engedelmesség, hit remény, szeretet erényeinek gyakorlására buzdítottál minket ebben a sorrendben, már nemcsak ijedeztem, bosszankodtam is. Az áldozás körüli aggályaid már nemcsak érthetetlenek számomra, hanem felháborítóak is. Úrfelmutatásra, Uram, nem vagyok méltóra mindenki letérel, miért kötsz bele az állva és kézbe áldoztatásba? A sacramenta propter homines elv megváltozott, mióta én kijáratam a főiskolát? A kollektív felelősség elve vette át uralmát az egyéni lelkiismeret helyének? A klerikális triumfalizmus visszacsempészése vette kezdetét a plebs föltupírozott állítólagos visszaélései miatt? Mi jogosabban gyanúsíthatnánk téged azzal, hogy ostyákat dugdosol a szőnyeg alá, mert neked van kulcsod e helyekhez, de nekünk nem jut eszünkbe ilyesmi. Milyen alapon gyanúsítasz minket ilyesmivel? Elsőáldozási gyakorlatkor nem ejthetted el egy kisgyerek át nem változtatott ostyát? Ehhez talán erősebb fantázia kell, mint ahhoz, hogy meggyaláztuk az Oltáriszentséget? Hogy a püspök előtt is diffamáltad az egyházközségünket, az inkább súlyosbító körülmény, mint enyhítő. Megszólásnak sok, rágalomnak pitiáner. Az egri érsek a TV-ben nem restell éjfél misén kézbe áldoztatni, csak Te készítesz szentestére meglepetés-büntetést nekünk? A 80-as évekre aligha emlékezhetsz, a MPK nem engedményt tett a nép beteges tagjainak. A zsinat felértékelte Isten népének méltóságát. A csecsemőkre jellemző szájba etetés általános gyakorlatának megszüntetése nem engedmény volt, hanem egy folyamat apró, de szerves tartozéka. Ha a lengyel pápának más volt a véleménye, ezt mi, egyházunknak szurkoló tagok legfeljebb sajnálhatjuk, de távol áll tőlünk, hogy precedenst kovácsoljunk belőle. Az egész egy aprócska liturgikus nézetkülönbség maradhatna, ha nem lenne mozaikköve egy bibliátlan, zsinat-, egyház-, ember- és Istenellenes folyamatnak. Egyházközséged tagjainak visszamamelukosításának kiváló eszköze lehet néhány ilyen kis lépés hátrafelé. De plébánosságod első évében szeretnék visszariasztani egy ilyen folyamat végighajszolásától. A fő példája ugyanis fertőző. Amikor Szent Imre ünnepén egyetlen szóval félresöpörte valaki gyermekeink több napos, sok órás készülését az ifjúság védőszentjének miséjére, már elővetette árnyékát eme elvetemült triumfalizmus.

Befejezésül ideírom, hogy milyen nagyra értékelted ama következetlenségedet, hogy engem 17 év után először s vsz. utoljára kézbe áldoztattál. Nehezemre esett két törött könyékkel megoldani ezt a feladatot. Csupán azért tettem rá erőfeszítést, hogy Téged figyelmeztesselek. De, mivel sikerült akkor szóban, most írásban kitérgetném a dolgot, visszatérek a bénaságom miatt kényelmes csecsemő-megoldáshoz. Köszönet ünnepi köszöntésedért. Remélem, a kiengesztelődés Szelleme ihlette, s nem az a klerikális gőg, mely az ostoba laikusoktól feleslegesen megrezegtetett levegőnek szól. A lengyel pápa sokszor bocsánatot kért az egyházunk részéről elkövetett bűnökért. Sajnos Ő is csak azokért, amelyeket nem Ő követett el. Szerető testvéred...